

og sige, at jeg troer, det er paa Tiden, at vi endgaae at tage flere offentlige Bestillingsmænd. Forøvrigt have jo Sogneforstanderne og Brandfogderne altid været ulønne, og det Samme har hidtil gjældt om Amtsraadsmedlemmerne; jeg kunde imidlertid ønske, at man ligeledes afflaffede Lønnen for Sognefogderne. Altsaa, i Principet er jeg nødt til at holde paa, at Amtsraadsmedlemmerne ikke faae Betaling. Vel tør jeg ikke aldeles bestemt modsige de Grunde, som ere fremkomne for, at Vedtagelsen af Fleertallets Forslag vilde gjøre Folk mere utilbøielige til at modtage Sogneforstanderskabets Nægling, men jeg troer dog ikke, at disse Grunde holde Stik; thi det var dog underligt, om de Vedkommende skulde mene, at Sogneforstanderskabet, som dog bedst maa kjende Sagen, skulde være saa særdeles langt fra det Rigtige, at de derfor vilde lade den gaae videre. Desuden maae vi betænke, at de Vedkommende, selv om Fleertallets Forslag vedtages, dog ikke ville have Sagen aldeles gratis; der vil jo dog altid være Udgifter til Forskyndelser, Tilfigelser o. s. v., hvortil endnu kommer, at de Fleste, naar Sagen skal for Amtsraadet, maae tye hen til en Mand, der kan skrive for dem, og hvem de altsaa maae betale. De ville altsaa neppe have Appellen saa aldeles gratis, og, som sagt, det er næsten umuligt at tænke sig, at Sogneforstanderskabet kan være saa langt fra at træffe det Rigtige, at den Vedkommende, saafremt han ikke er en meget stridig Person, ikke skulde lade sig nøie med dets Kjendelse. Jeg maa altsaa forudsætte, at det kun bliver saa Tilfælde, hvori Appel til Amtsraadet vil finde Sted, og jeg kan derfor ikke troe, at Amtsraadet i den Henseende vil blive saa bebyrdet, som Mange antage. Men selv om disse Sager bleve nok saa byrdefulde for Amtsraadet, saa er det jo dog vist, at, naar de engang ere bragte ind for Amtsraadet, ere de ikke længer private Sager, men Amtsraadsfager, ligesom heller ikke den Sag, der indbringes for Sogneforstanderskabet, kan siges længere at være privat. Det, som imidlertid bevæger mig meest til at holde paa, at Amtsraadsmedlemmerne ikke skulle have Betaling, er Principet om ikke at forsøge Bestillingsmændenes Tal, ja! jeg vil

endog saa være meget tilbøielig, til at gaae den modsatte Veie og søge saa mange af dem afflaffede som muligt.

Jeg skal ikke opholde mig ved noget af de andre Forslag, saameget mindre, som der ikke er Haab om, at noget af dem vil gaae igjennem; men jeg skal dog endnu tillade mig en almindelig Bemærkning. Jeg skal tilbagefalde i det høitærede Things Erindring, at jeg ved Sagens første Behandling har udtalt, at jeg for mit Vedkommende ikke brød mig om en eneste Forandring i Lovforslaget. Da imidlertid Thinget tog den Beslutning at nedlægge et Udvalg i Sagen og altsaa paalagde os, der bleve valgte, at overveie den, saa var det naturligt, at vi troede, at det høitærede Thing alvorligt meente, at der var Noget, som skulde forandres i Lovforslaget. Dersom det nu ikke er lykkes Udvalget at træffe det Rigtige, — og det er jo aabenbart, at det er Thingets Mening — saa kunde jeg dog ønske, at Thinget ved Endringsforslag til 3die Behandling vilde give os tilkjende, hvad det da er, det ønskes forandret, ibet det jo ikke kan Andet end have Interesse for Udvalget at faae at vide, hvilke Forandringer det er, der ønskes fra Thingets Side.

Brock: Jeg vil tilstaae, at jeg er enig i de Betragtninger, som den ærede sidste Taler gjorde gjældende med Hensyn til det under Nr. 4 til § 7 stillede Endringsforslag. Det forekommer ogsaa mig, at det ikke er ganske i sin Orden, at der skal være Spørgsmaal om Reifegodtgjørelse for Amtsraadsmedlemmerne. Jeg kunde forstaae den Modstand, der har reist sig imod Endringsforslaget, dersom ikke Loven havde gjort Paakjendelsen af de ompurgte Sager til en Amtsraadsgjerning, dersom f. Ex. en af de foregaaende ærede Talere (Rosengru-Zeilmann), der selv gjorde opmærksom paa, at det var tvivlsomt, om man med Føie havde stillet Amtsraadet som Appellationsinstants, havde fulgt denne sin Tanke videre og havde søgt at faae Amtsraadene ud af § 7 og Landvæsencommissionerne indsatte i deres Sted; men naar nu, som det synes, den Tanke vinder Samklang her i Thinget, at Amtsraadet skal staae som Appellationsinstants, da voxer, om jeg saa maa sige, Amtsraadets Omraade, da